

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase ve věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 10, Praha 6, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2025, čj. 17 Af 12/2024-45, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti všem soudcům Nejvyššího správního soudu ve věci projednávané u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 90/2025,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Karel Šimka, Tomáš Kocourek a Sylva Šiškeová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 90/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví citovaným usnesením zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, která je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 2 As 90/2025.

[2] V rámci úvodního přípisu byl stěžovatel vyrozuměn o skutečnosti, že jeho věci se bude zabývat 2. senát Nejvyššího správního soudu ve složení určeném dle rozvrhu práce. Přičemž členy 2. senátu jsou: Eva Šonková, Karel Šimka, Tomáš Kocourek a Sylva Šiškeová. Dále byl stěžovatel poučen o možnosti namítnout jejich podjatost.

[3] Stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu přípis, ve kterém namítl podjatost všech soudců NSS. Má za to, že Nejvyšší správní soud systematicky pomáhá spolku Anděl na cestě, z.s., neboť na žádost spolku zaslal na Obvodní soud pro Prahu 6 rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, čj. 8 As 88/2019-65, s vyznačenou doložkou právní moci, ačkoliv o doložku právní moci může žádat pouze ten, komu bylo doručováno. Dodal, že tato pomoc spolku se nemůže dít bez vědomí předsedy Nejvyššího správního soudu. Případně předseda nemá činnost Nejvyššího správního soudu pod svojí kontrolou.

[4] K námitce se vyjádřili členové druhého senátu Nejvyššího správního soudu Karel Šimka, Tomáš Kocourek a Sylva Šiškeová, kteří mají dle rozvrhu práce věc stěžovatele

projednat a rozhodnout. Žádný z nich neviděl důvody zavdávající pochybnost o jejich nepodjatosti.

[5] Námitka podjatosti není důvodná.

[6] Situací, kdy námitka podjatosti směřuje vůči všem či více soudcům určitého soudu, ačkoli věc již byla přidělena konkrétním soudcům, se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně. Například v usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005-34, uvedl, že pokud je „účastníkem vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení“. V nedávném rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že „musí rozhodnout o námitce podjatosti pouze ohledně těch soudců, kteří jsou povoláni ve věci rozhodovat“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2025, čj. Nao 26/2025-64, bod 21).

[7] Nejvyšší správní soud proto v tomto rozhodnutí rozhodl pouze o nepodjatosti tří soudců, kteří mají dle rozvrhu práce o kasační stížnosti žalobce rozhodnout.

[8] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[9] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 soudního řádu správního představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezáužatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, čj. Nao 19/2003-16).

[10] Stěžovatel uplatnil námitku podjatosti vůči všem soudcům Nejvyššího správního soudu z přesvědčení, že soudci napomáhají spolku Anděl na cestě, z.s., neboť Nejvyšší správní soud zaslal obvodnímu soudu rozsudek Nejvyššího správního soudu, čj. 8 As 88/2019-65, s vyznačenou doložkou právní moci.

[11] V rozsudku čj. 8 As 88/2019-65 Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalobkyně a nyní stěžovatel vystupoval jako její právní zástupce. Zároveň žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení k rukám jejího zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, tedy nyní stěžovatele. Po vydání rozsudku spolek Anděl na cestě, z.s. požádal Nejvyšší správní soud o zaslání rozsudku opatřeného doložkou právní moci za účelem poskytnutí rozsudku Obvodnímu soudu pro Prahu 6. To spolek odůvodnil tím, že mu byla postoupena pohledávka na náhradu nákladů řízení, neboť advokát žalobkyně (nynější stěžovatel) nevydal žalobkyni náklady řízení, které jí byly

pokračování

rozsudkem příznány. V reakci na tuto žádost asistentka soudce Milana Podhrázkého, který byl předsedou senátu, který danou věc rozhodl, zaslala tento rozsudek s vyznačenou doložkou právní moci přímo Obvodnímu soudu pro Prahu 6.

[12] Z právě uvedeného vyplývá, že soudci Karel Šimka, Tomáš Kocourek a Sylva Šiškeová se nijak nepodíleli na jednání (zaslání rozsudku obvodnímu soudu), které stěžovatel považuje za nezákonné a ze kterého dovozuje podjatost soudců. Již z tohoto důvodu nemůže být dána jejich podjatost, aniž by se Nejvyšší správní soud musel zabývat důvodností argumentace stěžovatele ohledně závadnosti tohoto postupu.

[13] Podjatost nelze dovodit ani u předsedy soudu, Karla Šimky. Ani předseda soudu se nijak nepodílel na zaslání uvedeného rozsudku. Namítaná obecná absence kontroly nad činností Nejvyššího správního soudu, kterou nyníjší senát nijak nehodnotí, v každém případě nepředstavuje poměr předsedy soudu k věci projednávané pod sp. zn. 2 As 90/2025, k účastníkům v této věci ani k jejich zástupcům. Nemůže tedy představovat podjatost ve smyslu výše citovaného § 8 odst. 1 soudního řádu správního.

[14] Nejvyšší správní soud proto shledal, že soudci Karel Šimka, Tomáš Kocourek a Sylva Šiškeová nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 90/2025.

[15] Pro úplnost lze dodat, že tento senát o námitce podjatosti rozhodl, byť stěžovatel namítl podjatost všech soudců Nejvyššího správního soudu. Podle § 9 odst. 5 soudního řádu správního o námitce podjatosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Není možné se dostat do absurdní situace, že ve věci nebude moci nikdo rozhodnout. Proto i judikatura ESLP s odkazem na doktrínu nezbytnosti dovozuje, že soudce, zvláště u vrcholných soudů, který je, či může být vyloučen, může projednat a rozhodnout případ, pokud by jinak nebylo možné ve věci rozhodnout a hrozila by paralýza systému (rozsudky ESLP *Debled proti Belgii*, 22. 9. 1994, č. 13839/88, § 37; či *Harabín proti Slovensku*, 20. 11. 2012, č. 58688/11, § 139).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. června 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu